

Jambo!

Habari?Mzuri (Met mij gaat het goed.)

Maandagochtend 3 september 2001; Moses, onze kleine held wandeld ongestoord 't kantoortje binnen en geeft me een grote glimlach.

Korte beentjes en een dikke buik waggelen van links naar rechts en hij heeft alleen oog voor mij...boem oeps. Hij stoot zijn hoofdje tegen het buro en dat maakt dat zijn blije glimlach veranderd in een serieuze frons.Ik neem hem op schoot en dat maakt alles weer goed. Hij grijpt alles wat hij grijpen kan; telefoon, pen, sleutels, hij is hartstikke smerig en ik nu ook.

Later stapt een "big smile"Simon binnen.

Simon en zijn broer zijn van de Masai stam.

Simon en zijn broer Paul heb ik dit afgelopen weekend naar Ngong Hills gebracht.

Verre familie van hun woont daar.

Toen ik het de broertjes vertelden was er blijdschap in hun ogen en wisten ze niet wat te zeggen.

Vrijdag heb ik ze gebracht, zondag haalde ik ze weer op.

Zondag waren de kinderen blij me te zien en vertelden ze uitgelaten over het weekend.

Simon had een jong geitje gekregen.

Iemand vroeg:"Wat ga je met je geitje doen?"Simon moest even nadenken en zei toen met een vrolijke lach:"Die geef ik aan Ria!"

Op dat soort momenten smelt ik, en mijn zorgen ook.

Hun familie woont zoals ik al vermeldde in Ngong Hills, dit is de omgeving waar de film"Out of Africa"is opgenomen. Het was een zware trip.

De gekheid van Matatu's in Nairobi (de bestelbusjes die hier mensen vervoeren),ze rijden overal, snel, en van een tweebaans weg maken ze tijdens de spits een driebaans weg, van de weg af, ineens de weg weer op en houden met niks of niemand rekening.

Vrijdag hadden we bijna een aanrijding met een matatu in Nairobi, de chauffeur van Spirit of Faith kon ternauwernood ontkomen en uiteraard ontstond er een felle discussie midden op de rotonde.

Normaal vind ik het niet erg maar nu hadden we de kinderen achterin, ik moet er toch echt niet aan denken dat we een ongeluk krijgen terwijl ik hun juist een leuk weekend wil bezorgen.

de volgende stop is een politie stop.

De politie stopt auto's om geld te kunnen vangen.

Ik vrees ze nooit, ik betaal nooit want we hebben alles voor elkaar.

Maar nu.....de politie wees op de stickers op de voorruit en een was inderdaad verlopen; de verzekering van de auto! Zeven dagen te laat met de verlenging dus een van ons moest in de politie auto en een agent in onze auto en dan naar het politie buro.

We zouden daar een papiertje krijgen dat we vandaag mochten rijden, (voor geld welliswaar) en dan de volgende dag naar de rechtbank en een boete betalen.

Raar verhaal.....Ik ben blank en ze willen me steeds in het ootje nemen dus ik heb Peter, de chauffeur even apart genomen. Uiteindelijk hebben we de politie twintig gulden gegeven en we konden weer verder. We kozen een andere weg waarvan we wisten dat er minder politie stops zouden zijn.

Ondertussen hebben we Spirit of Faith gebeld dat ze direct moesten zorgen voor onze verzekering anders zouden we nl het hele weekend de auto niet kunnen gebruiken.

Het was een stressvolle heen en terug weg, niet alleen was ik bezorgd om de mensen in de auto maar ook om de auto zelf ivm de verzekering.

Eenmaal buiten Nairobi kregen we stenen wegen/zand wegen/geen wegen/ bergen, kortom nieuw probleem.

Tjonge, ik was echt blij dat ik thuis was.

Gelukkig konden we zonder problemen de kinderen zondag ophalen.

Onderweg is er nog gefilmt en hebben we grappige ontmoetingen gehad met Masai mensen die met hun kudden door de bergen trekken.

Ik heb de verleiding van kinderkoppies niet kunnen weerstaan en heb een Masai ketting gekocht.
Kleine Simon mocht de ketting lenen, je had hem vandaag moeten zien; zo blij ..zo trots, ketting om....heerlijk.

Zaterdag waren de donateurs van het kippenhok op bezoek.

Het kippenhok is ons gegeven door BOC gas Kenia.

Ze speelden voetbal met de kinderen.

Brachten een levende geit die 's middags is opgegeten (is een traditie hier), stoelendans, kindersmincken, zangwedstrijd, ijs, luchtkussen.

De kinderen waren volledig uit de dolle.

Ik heb bezoek uit Nederland en ga daardoor ook een beetje Kenia bekijken.

Thika watervallen, die zijn hier vlak bij, groep 8 achterin de auto en mee, wat een lol.

Nairobi safari park, groep 7 mee, dit kost nog geen 2 gulden per kind!

Veel kinderen zijn heel jong in het weeshuis gekomen en zijn nooit meer van het terrein afgeweest.

Alleen al de rit ergens naar toe is voor hun een feest.

De lachende, blije gezichten dat maakt mijn verblijf hier waardevol.

's Nachts word ik wel eens wakker van de zorgen, financiel is altijd een akelig punt.

Maar de blij gezichten van de Masai broertjes, de waterval en safari kinderen en de BOC dag houden ook mijn fakkel brandend, daar doe ik het voor!

Dat was het voor nu!

Salamu Ria